

légait. A vizsga június 11-én lesz, ahol 23 fő szeretné bebizonyítani a felkészültségét.

- TÁNC-DRÁMA címmel 80 órás tanfolyamot szervezett a NAT és a művészetek címmel.
- Pályáztunk TÁNC-DRÁMA Multiplikációs képzés elnyerésére.
- Vendéglőadóként megfordult a rendezvényeken: Hans Hollander, Gabnai Katalin, Rudolfné Galamb Éva és Kaszab Zoltánné.
- Együttműködési szerződést kötöttünk a Kecskeméti – Egeri – Szentesi – Körösvidéki – Jászfényszarui Dramapedagógiai Műhelyekkel. A szövetség elnevezése: SZOMSZÉDOLÁS. Célja: Egymás munkájának megismerése, továbbadása.

VEGYEDE

1996 novemberében „Dámaműhely” alakult, illetve kezdte meg munkáját az egyesületen belül. Tagjaink közül azokat a pedagógusokat hívtuk szakmai foglalkozásokra, akik drámatanfolyamot végeztek az MDT szervezésében, illetve posztgraduális képzésben vettek részt valamelyik főiskolán. Megyénkben pillanatnyilag 15 ilyen pedagógus van. A műhely elsősorban az ő szakmai továbblépésüket szolgálja, de a foglalkozások nyitottak, tehát tanfolyamot nem végzett érdeklődőket is fogadunk. Eddig három foglalkozást sikerült tartanunk: novemberben kapcsolatméllyítő játékok, drámaóra tervezés, vázlatkészítés, elemzés volt a téma Dr. Előd Nóra vezetésével; januárban Móka János volt a vendégünk, akitől nehezen kezelhető, magatartászavaros gyerekek foglalkoztatására kaphattunk ötleteket, tanácsokat, drámaóra-részleteket; áprilisban Sz. Pintér Rozália vezetésével a drámajátékkal történő vizuális nevelés volt a téma.

Terveink szerint szeptembertől havi egy alkalommal találkoznak a műhely tagjai, és a külső előadókon kívül maguk is tartanak foglalkozásokat, melyeket elemzés követne.

- Februárban 120 órás drámatanfolyam indul Veszp-

rémbe 28 résztvevővel, Dr. Előd Nóra vezetésével. A hallgatók várhatóan 1998. januárjában vizsgáznak.

- 1997. augusztus 3-10. között rendezzük hagyományos gyermekszínházi táborunkat Magyarpolányban. Ide az általános iskolásokon kívül színházcsoportvezetőket is várunk, továbbképzési lehetőséget adva nekik.
- Várhatóan a nyár vége felé jelenik meg a VEGYED-E? 5. c. kiadványunk, amely öt színházi forgatókönyvét tartalmazza (6-14 éveseknek). A kiadvány megjelenését korábban terveztük, elnézést kérünk azoktól, akik a megrendelésükre nem kaptak választ.
- Elfogyott a VEGYED-E? 3. (Tükrös tavasz...), 1998. elején jelentetjük meg újra.

Ezen kívül a többi füzetünk és az Add tovább drámajátékgyűjtemény megrendelhető az egyesületnél.

Az ADD TOVÁBB című drámajáték-gyűjtemény mintegy százötven drámajátékot mutat be a pedagógusoknak. A játékok 6-7 éveseknek szólnak. Ára: 350 Ft.

MÁTYÁS KIRÁLY LUSTÁJA (VEGYED-E? 1.) című kiadványunkat a drámapedagógia iránt érdeklődőknek ajánljuk. Hat forgatókönyvet és szerkesztői utasításokat tartalmaz. Ára: 302 Ft.

MÉLTÓ ÜNNEPET!

című kiadványunk (VEGYED-E? 3. füzet) március 15-e megünnepléséhez ad programajánlatot. Célja, a hagyományos megemlékezés – az úgynevezett ünnepi műsorok – helyett olyan mintát adni, amellyel az általános iskolásokat bevonva, megmozgatva emberközelibbé tehetjük a régmúlt eseményeit. Ára: 302 Ft.

MÉLTÓ ÜNNEPET! (VEGYED-E? 4. füzet) kiadványunk az általános iskoláknak október 23-a ünnepeléséhez nyújt segítséget műsorajánlattal, versekkel és archív anyaggal. Ára: 302 Ft.

„S testvér léssen minden ember”

(nemzetközi kongresszus az oktatás fejlesztéséért)

Az Osztrák Szövetségi Amatőr Színházi Egyesület immár tizenegyedszerre rendezte meg a DRÁMA AZ OKTATÁSBAN elnevezésű, műhelymunkával egybekötött kongresszusát.

A március 21-től 26-ig tartott rendezvény helyszíne a burgenlandi Stadtschlaining (Városszalónak), az egykori Batthyány birtokon található középkori vár volt, melynek szobáit a modern kor követelményeinek megfelelően átalakították, hogy benne konferenciák, különböző nemzetközi találkozók résztvevők komfortérzését semmi se zavarja, így a történelem jelenléte inkább inspirálólag hat azokra, akik a jövő kérdéseiben tanácskoznak. Így volt ezen a kongresszuson is, ahol 15 ország résztvevői voltak jelen.

A szervezők: *Ewald Polacek*, ki a Nemzetközi Amatőr Színházi Társaság Közép-Európai Bizottságának és az Osztrák Szövetségi Amatőr Színházi Egyesület elnöke, *Josef Hollos* országos alelnök és *Willi Wohlrab* a Burgenland Tartomány egyesületi elnökének munkáját dicséri az a hat nap, melyen magyar résztvevőként jelen lehettünk az aradi Matekovichs Hajnalkával együtt (külön köszönet jár azért, hogy a többi kelet-európai résztvevőhöz hasonlóan 50 %-os áron – 2500 ATS/fő – vehettünk részt a kongresszuson).

Alfred Fischl az osztrák művelődési és oktatási minisztérium tanácsosa nyitóbeszédében elmondta, hogy

tovább kell fejleszteni az iskolákban az aktivitáson alapuló oktatást, hogy ne passzív befogadásra épüljön a pedagógiai program, hiszen a passzív típusú tanulás hamarabb törlődik az agyból, mint a *felfedezés élményét adó, kreativitást csiszoló, együttműködést feltételező tanulás*.

A szép környezet, a komfortos szálló és szemináriumi szobák mellett a *tartalom* is magas szintű volt.

Marcel Cremer az Agora Színház rendezője Belgiumból, Emilie Fitzgibbon az írországi Corkból, ahol a Graffiti Színházi Társaság művészeti vezetője és drámatanár, Fjodor Suchow Moszkvából, aki a Kreatív Központ a Gyermekekért és Fiatalokért tanára, színész és rendező, valamint Pavel Vacek a cseh Hradec Kraloveből, aki a bohémiai tanárképző tanársága mellett a prágai egyetem dráma tanszékén pszichológiát és drámát tanít, vezették a műhelyfoglalkozásokat reggel 9,30-tól este 9,30-ig, némi étkezési szünettel. De mielőtt a műhelyfoglalkozásokra sor került volna – az „ép testben ép lélek” hagyományokra építve – reggelenként félórás ébresztő bemelegítést tartott a résztvevők számára Doris-Marie Marlis, a bécsi Musical Színház vezető táncosa.

Azaz ez a kongresszus is aktivitásra épült s nem a passzív befogadásra. Így a résztvevők minden nap más-más habitusú személyiséggel és metódussal ismerkedhettek meg, de mindegyikben közös volt a tanítvány személyiségének tisztelete, az angol nyelven folyó közös munka iránti alázat.

Az egyik kurzuson (Marcel Cremer) az *érzékelés emlékezete* volt a fókuszban: milyen hangok, ízek, illatok, emlékfoszlányok kísérik bennünket gyerekkortól kezdve, s hogyan befolyásolnak bennünket választásainkban. Egyéni történelmünkben hogyan lépnek működésbe a régen elfelejtettnek hitt dolgok.

A másik kurzuson (Emilie Fitzgibbon) a *dolgok mögé látás képességén* volt a fő hangsúly; élővé tenni egy merev családi fotót (a szereplők a század eleji Chicago környékén élhettek), és együttes gondolkodással, cselekvéssel megoldani egy magára maradt ember problémáját. A csoportmunkák elemzésekor így, áttételesen elemezhetünk családi és társadalmi viszonyrendszereket is.

„Képzeld az üres térbe a labdát, a pillangót! Képzeld oda a legjobb barátodat! Képzeld el, hogy őrangyal vagy, vagy netán ördög! Képzeld el!...” Ezek voltak Fjodor Suchow kulcsszavai, aki elementáris energiával tanította játszani a pedagógusokat – s persze ő is játszott, hangos jókedvet teremtve, így ösztönözte a megfáradt lelkeket. „Mert a felnőttek elfelejtenek gyerekül”, s így aztán időről időre vissza kell menni a gyerekkorba, *nem félni kimutatni őszinte érzéseinket*.

Sírni, nevetni, örülni, félni, aggodalmat kimutatni a másikért, s persze együtt cselekedni. (Hát persze, Fjodor nem pókerarcú politikusokat tanít, s moszkvai mindennapjaiban is gyerekekkel van körülveve! Így aztán meg tudja mutatni az érzések tiszta forrását.)

Végezetül Pavel Vacek, aki „geometriát” tanított reggel, délután és este. Háromszögek, négyszögek és körök. Pavel szerint az emberi választások ezekben a térformákban fejezhetőek ki leginkább. *Agresszor, áldozat, megmentő hármasa*, az együttműködés körformája s a logika négyzete.

Kiből mikor lesz agresszor, áldozat, vagy átmehet-e egyik szerep a másikba s kiből lesz megmentő. *Egyéni drámák az életben, melyek megoldásra várnak*: vonzások és taszítások konfigurációi, melyek állandó változásban vannak, ahogyan az egyéni attitűdök, motivációk találkoznak egymással.

Tranzakcionális analízis, dramatikus eszközök felhasználásával. Érdekes volt látni, hogy az értékválasztásnál a csoportban lévő amerikai hölgy az egyéni szabadságot választotta, el nem mozdult mellőle, míg mi, Közép-Európaiak az egyéni szabadság mellett több szolidaritást szerettünk volna látni a környezetünkben, majd csak ezután a gazdasági felvirágzást. S hogyan igazolta vissza ezt a választást a napi műhelymunka!

Testvériség, együttműködés. Régi álma ez az embereknek. Láthattuk ezt a lockenhausi (Léva) várban is, ahova az egyik este elvittek bennünket, s középkori falak között, középkori vendéglátásban volt részünk. Nehéz, súlyos asztalokon, karnyi vastagságú, lobogó gyertyák fénye mellett ehettük a finom sült húsokat és a salátát a saját becses kezünkkel, s cserépkorszakban tették elénk a finom burgenlandi borokat. Semmi porcelánkészlet, üvegkehely, csak egy fatál, tányérként, no és egy törülő kötény a nyakunkban. (Mennyivel egyszerűbb így!) A templomos lovagrend tagjai, kik a világ jobbítására szövetkeztek – valaha ugyanilyen módon ehettek e XIII. századi falak között.

Láthattuk a megrögzött és kiállított dokumentumokon ők is a testvériség nagy hálózatát akarták kiépíteni. Vajon a bennünk s a közöttünk lévő különbözőségek, a fel nem dolgozott sérelmek, stílusbeli másságok lehetővé teszik-e, hogy egyszer komor drámák nélkül megvalósulhasson a testvériség szép eszménye? Ahogyan ezt óhajtott Schiller és Beethoven, s ahogyan ezt hallhattuk az Unió himnuszában, amivel ezt a kongresszust is megnyitották.

Fabulya Lászlóné